

Vastenkalender
Secundair onderwijs
Week 3- solidariteit

Iedere dag van de week bieden we een vaste rubriek aan. Maandag een gebed, dinsdag een (bijbel)verhaal, woensdag een beeldmeditatie/kunstwerk, donderdag een inspiratiemoment over Broederlijk Delen, vrijdag link je naar een doemoment voor het basis en een lied of filmpje voor het secundair. Voor Aswoensdag, Witte Donderdag en Goede Vrijdag voorzien we extra materiaal.

Maandag 8 maart 2021

Jij kunt de eerste zijn...

Jij kunt de eerste klank zijn
Jij kunt de eerste druppel zijn
van een bron van goede gezondheid
die mensen verkwikt en opricht uit armoede en ellende.
Vrees niet, al liggen er nog stenen voor de bron.

Jij kunt de eerste vonk zijn
voor een vuur dat mensen
wereldwijd in sociale beweging brengt.
Vrees niet, al waait er nog een tegenwind.

Jij kunt de eerste klank zijn
in een lied dat mensen
uit hun ontmoediging en berusting haalt.
Vrees niet, al is je eerste stemgeluid nog zwak.

Jij kunt de eerste korrel zijn
voor een veld met gewassen en geneeskrachtig voedsel.
Vrees niet, al staan er nog distels tussen de bloemen.

Jij kunt de eerste penseeltrek zijn
van een regenboog die samenlevingen,
culturen en godsdiensten verenigt.
Vrees niet, de kleuren van de regenboog ontstaan
uit het samenspel van zon en regenbui.

Dinsdag 9 maart 2021

Eerste christenen, Uit handelingen 2, 44-47 (Bijbel in gewone taal)

(41) Veel mensen geloofden Petrus en lieten zich dopen.

Er kwamen die dag ongeveer drieduizend gelovigen bij.

(42) Alle gelovigen gingen met elkaar om als mensen van één familie.

Ze kregen van de apostelen uitleg over Jezus.

En ze kwamen steeds bij elkaar om te bidden

en om met elkaar het brood te delen.

(43) De apostelen deden veel wonderen,

en iedereen was diep onder de indruk.

(44) Alle gelovigen kwamen steeds bij elkaar.

Ze deelden alles wat ze hadden.

(45) Ze verkochten hun bezittingen,

en het geld gaven ze aan iedereen die het nodig had.

(46) Elke dag kwamen ze naar de tempel om samen te zijn.

Bij elkaar thuis deelden ze het brood.

Vol vreugde aten ze samen,

en iedereen was even belangrijk.

(47) Ze eerden God,

en het hele volk had waardering voor hen.

Elk dag kwamen er meer mensen bij die door God gered waren.

Hemel en hel

Er was eens een man, die zijn leven lang trouw de godsdienstige wetten had onderhouden. Hij had altijd goed geleefd en gedaan wat God van hem vroeg. Maar hij had één wens, namelijk dat God hem tijdens zijn leven de hemel en de hel liet zien. En omdat hij altijd zo goed geleefd had, stond God hem die gunst toe. En God nam hem mee en bracht hem bij een heel grote zaal. Dat is de hel, zei God. De man zag een grote zaal met tafels vol met brood, er stonden prachtige bloemen in de zaal en alles was even mooi. Het eten zag er bijzonder lekker uit. Aan tafel zaten allemaal mensen, maar deze mensen hadden allemaal stijve armen zodat ze niets van de heerlijke maaltijd naar binnen konden krijgen. De man knikte. Hij begreep het. Dit was de hel. Toen gingen ze naar de hemel. En weer kwamen ze in een grote zaal met tafels vol brood. Ook daar was alles even prachtig en mooi en zag alles er heerlijk uit, net zoals in de hel. En aan tafel zaten mensen, net zoals in de hel en al die mensen hadden stijve armen. De man begreep er niets van. "Is dat nu de hemel?" vroeg hij aan God. Maar God zei: "Stil maar, wacht even". En toen zag de man dat de mensen met hun stijve armen bij hun overburen het brood in de mond stopten. Ze konden met hun stijve armen niet bij hun eigen mond komen, maar wel bij die van hun overburen. Dat was de hemel. De man knikte. Hij had het begrepen

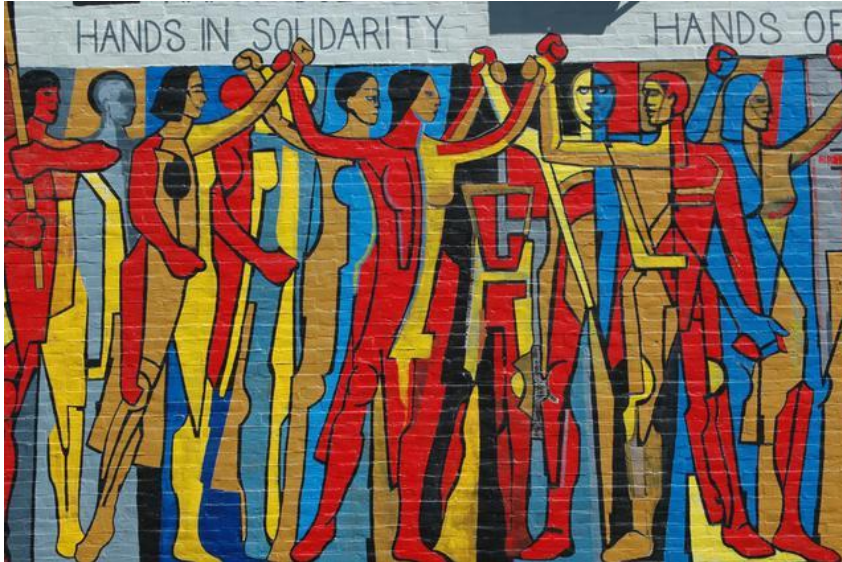
(uit gebedenboek Thomas , schooljaar 2005-2006)

Woensdag 10 maart

Probeer het eens uit: solidariteit

Op de muren van het vakbondsgebouw van de United Electrical Workers in Chicago staat een indrukwekkende muurschildering, geïnspireerd door de Mexicaanse kunst. Het werd in 1997 geschilderd door de kunstenaar Dan Manrique Arias.

Het gedeelte 'Handen in solidariteit, handen van vrijheid' is slechts een gedeelte van de schildering op de zuidelijke muur.

Muurschilderij: *Hands in solidarity Hands of Freedom* © Flickr

Solidarity Mural

Hands in Solidarity, Hands of Freedom mural on the side of the United Electrical Workers trade union building on West Monroe Street at Ashland Avenue in Chicago, Illinois. Artist Dan Manrique Arias painted this mural in 1997 on the south wall of the United Electrical Workers Union. <https://chicago.suntimes.com/murals-mosaics/2019/8/30/20826871/united-electrical-workers-union-mural-john-pitman-weber-jose-guerrero-ashland-avenue-near-west-side>

OPDRACHT 1: Bekijk de muurschildering ‘Handen in solidariteit, handen van vrijheid’.

Stap 1: observatie

Wat zie je? Welk materiaal? Kleurgebruik? Welke voorstelling? Opvallende zaken? Zit er beweging in het werk? ...

Stap 2: interpretatie

Wat roept het kunstwerk bij je op? Waarover gaat het volgens jou? Wat zou de kunstenaar met de tekst bedoelen? Welk gevoel roept het geheel bij je op? Zou je er bij staan? Waarom (niet)? ...

OPDRACHT 2: Wat roept het woord ‘solidariteit’ bij jou op?

Zoek de betekenis op.

Waar zie jij vandaag solidariteit gebeuren in onze wereld?

Maak een kunstwerk dat voor jou die solidariteit in beeld brengt.

Donderdag 11 maart

Getuigenis Jill Coene - vrijwilligster Broederlijk Delen: delen doe ik zo!

Een zondagochtend tijdens de lockdown. Lezen. Geen zin. Film kijken? Geen zin. Ik neem de laptop op de schoot. Online shoppen zal de verveling wel tegengaan. Ik klik wat websites open. Lokaal shoppen? Ik vind het moeilijk, maar doe mijn best. Koop twee truien in Belgische webshops. Eigenlijk heb ik ze niet nodig, maar de winkeliers hebben het al zo moeilijk, ik moet de economie toch steunen?

Gemakkelijkheid halve klik ik daarna toch op een grote buitenlandse keten. Na een paar uur scrollen (het aanbod is zo groot, en ik moet toch alle 4523 pagina's gezien hebben?) zit er behoorlijk wat in mijn winkelmandje. Het is al zo lang geleden dat ik iets nieuws in de kast kon hangen, met die lockdown. Mijn telefoon rinkelt. Of ik mee ga wandelen, de zon schijnt vandaag zo fantastisch? "Ja", zeg ik, "maar eerst mijn bestelling afronden." Ik hang op en klik mijn winkelmandje weer open. Dat zomers kleedje met korting, heb ik dat al nodig met de winter voor de deur? Die broek lijkt eigenlijk toch op mijn andere, en zal de maat wel goed zijn? Eén voor één verwijder ik de kledingstukken weer, tot ik een leeg winkelmandje zie. Dat telefoontje heeft mijn gedachteloos shoppen verstoord. Ik klik de webshop dicht. Uren online ronddolen zonder kopen: wat een tijdsverspilling. Ik trek mijn jas aan en vlucht naar buiten, de zon tegemoet. Blij dat ik geld heb uitgespaard. Weer een nutteloos pakjestransport vermeden. Plots overvalt mij de vraag: zullen de kledingarbeidsters in Bangladesh nu wel genoeg verdienen? Als iedereen minder koopt, liggen de textiel fabrieken stil. Hoe komt er dan brood op hun plank? Het is toch niet zo eenvoudig. Moet ik straks de webshop weer openklikken? Nee, dat is ook niet duurzaam. Het zou mooi zijn als we uit dit systeem konden stappen. Eerlijk, lokaal, duurzaam shoppen, niet in het wilde weg, maar wat je nodig hebt, gekoppeld aan een degelijk loon en fatsoenlijke arbeidsomstandigheden voor de arbeid(st)ers aan de andere kant van de wereld. De volgende keer dat ik me verveel, ga ik me verdiepen in 'faire kleding'. En wat petitie's ondertekenen of zo.

Vrijdag 12 maart: film of lied

Tips voor de veertigdagentijd:

https://www.youtube.com/watch?v=hBGxfxOmH7s&feature=emb_logo